

«Παρεμβαίνοντες...»

**«Μὲ χωρίσατε ἀπὸ τοὺς Ἀδελφούς!...
Μιὰ Οἰκογένεια εἴμαστε ὅλοι...»**

Λίγα ξερά σύκα. **Γ**ιὰ τὴν ἔρημο, βέβαια, σπάνιο δῶρο. **Ἀ**λλὰ τὶ νὰ σοὺ κάνουν ὅταν πρέπει νὰ μοιραστοῦν σὲ μιὰ ὁλόκληρη Σκῆτη; **Τ**αίριάζει τώρα νὰ πᾶς εὐλογία ἓνα-δυὸ ξερά σύκα σὲ κάθε Πατέρα;

Προβληματίστηκαν οἱ Ἀδελφοὶ ποὺ ἀνέλαβαν νὰ τὰ διαχειριστοῦν. **Τ**ί νὰ κάνουν; **Δ**ίκαια ἔπρεπε νὰ τὰ μοιράσουν, ἀλλὰ ντρέπονταν κιόλας. **Ἐ**ν τέλει, ἀποφάσισαν. **Θ**ὰ πηγαινιν ἀπὸ ἓνα-δυὸ σὲ ὅλους, ἀλλὰ ὄχι στὸν Ἀββᾶ Ἀρσένιο.

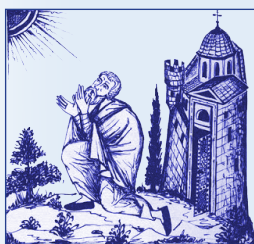
Δίσταζαν ἀπὸ σεβασμὸ ἀκόμα καὶ τὴν πόρτα τοῦ κελλιοῦ τοῦ νὰ χτυπήσουν, θὰ τὸν ἐνοχλοῦσαν τώρα γιὰ ξερὸ σύκο; **Ἐ**, στὸν ἄφταστο αὐτὸν Ἀσκητῇ, στὸν φάρο τῆς Αἰγύπτου, στὸν μεγάλο Γέροντα τῆς Σκῆτης, στὸν πρῶν πατρίκιο καὶ «βασιλοπάτορα» ποὺ τὰ ἄφησε ὅλα γιὰ τὸν Θεό, δὲν εἶχαν τὸ θάρρος νὰ πᾶνε κάτι τόσο εὐτελές...

* * *

«Μὲ χωρίσατε ἀπὸ τοὺς Ἀδελφούς! Δὲν μπορῶ νὰ ἔρθω ἔτσι στὴν ἐκκλησία!».

Σὰν κεραυνὸς ἔπεσε ἡ εἰδήση ποὺ ἔφερε ὁ Ἀδελφός, ὁ ἀπεσταλμένος γιὰ νὰ δεῖ γιατί ἀργεῖ ὁ Ἀββᾶς Ἀρσένιος στὴν Ἀκολουθία. **Δ**άκρυα, τοὺς εἶπε, εἶχαν ἔρθει στὰ μάτια του. **Π**ονεμένη εἶχε βγεῖ ἡ φωνή του.

«Μὲ χωρίσατε ἀπὸ τοὺς Ἀδελφούς! Τὸ ξέρω, ὅτι δὲν εἶμαι ἄξιος νὰ λάβω αὐτὴ τὴν εὐλογία. **Ἀ**λλὰ θέλω νὰ εἶμαι ἐνωμένος μαζί σας. **Δ**ὲν μπορῶ νὰ νιώθω ξεχωριστός, διαφορετικός, ξένος. **Μ**ιὰ οἰκογένεια εἴμαστε ὅλοι μας. **Σ**ὰν ἓνας ἄνθρωπος!».

Ντράπηκαν τώρα περισσότερο ἀκόμα οἱ Πατέρες. **Ν**τράπηκαν καὶ συγκλονίστηκαν. **Π**όση πιὰ ταπείνωση εἶχε ὁ Γέροντας; **Χ**ρόνια τώρα, δὲν εἶχαν σταματήσει νὰ ἀνακαλύπτουν ὅλο καὶ καινούργιες πτυχές τῆς ἀρετῆς του. **Κ**αὶ ποιὸς ξέρει πόσο βάθος, πόσο μεγαλεῖο, πόση ἀγιότητα τοὺς ἔκρυβε ἀκόμα!...

Ὁ Ἱερέας βρῆκε ἀπὸ τὸ Ἱερὸ Βῆμα. **Ζ**ήτησε λίγα ἀπὸ ἐκεῖνα τὰ σύκα καὶ ἔτρεξε βιαστικὰ στὸ Κελλί τοῦ Ἀββᾶ Ἀρσενίου...

**Ὁ Ἑρανιστῆς
† ὁ Μητροπολίτης Κυπριανὸς**

4.5.2025 ἐκ. ἡμ.,

† Ὁσιομάρτυρος Πελαγίας